

1
 2. Den som har min och tunga och äppna ögon
 klar, Och sedan rest att sjunga, bed himlens Gud war
 far, Han eder väl bevarar från farer alla dar, Er
 egens hus fernerar till det ni läggs i graf.

3. Om någon nu vill weta hvem wisan distat har,
 Så är det Drängen Hammarlund; 40 års gammal karl,
 I mörkret jag inlemnar och wakar äfwen opp Och sitt
 till Gud aflemnar mitt hela lefnadslepp.

4. Nu stutar jag min wisa som arm och blinder
 man, Dock vill min Gud jag prisa för nåd och frid för-
 samm, Han som mig har ledsagat allt intill denna dag
 Och i sin wård mig tagit hwar gång i nöd jag war.

5. Och nu är wisan ändad och slutad ordagrannt,
 Och bören gEDA wänner gif sjungaren en slant; Den
 som en fattig gifwer belönar Herren Gud, Hållat jag
 härom skrifer, och nu är wisan slut.

6. Den som har min och tunga och äppna ögon
 klar, Och sedan rest att sjunga, bed himlens Gud war
 far, Han eder väl bevarar från farer alla dar, Er
 egens hus fernerar till det ni läggs i graf.

7. Om någon nu vill weta hvem wisan distat har,
 Så är det Drängen Hammarlund; 40 års gammal karl,
 I mörkret jag inlemnar och wakar äfwen opp Och sitt
 till Gud aflemnar mitt hela lefnadslepp.

8. Nu stutar jag min wisa som arm och blinder
 man, Dock vill min Gud jag prisa för nåd och frid för-
 samm, Han som mig har ledsagat allt intill denna dag
 Och i sin wård mig tagit hwar gång i nöd jag war.

9. Och nu är wisan ändad och slutad ordagrannt,
 Och bören gEDA wänner gif sjungaren en slant; Den
 som en fattig gifwer belönar Herren Gud, Hållat jag
 härom skrifer, och nu är wisan slut.

10. Den som har min och tunga och äppna ögon
 klar, Och sedan rest att sjunga, bed himlens Gud war
 far, Han eder väl bevarar från farer alla dar, Er
 egens hus fernerar till det ni läggs i graf.

11. Om någon nu vill weta hvem wisan distat har,
 Så är det Drängen Hammarlund; 40 års gammal karl,
 I mörkret jag inlemnar och wakar äfwen opp Och sitt
 till Gud aflemnar mitt hela lefnadslepp.

12. Nu stutar jag min wisa som arm och blinder
 man, Dock vill min Gud jag prisa för nåd och frid för-
 samm, Han som mig har ledsagat allt intill denna dag
 Och i sin wård mig tagit hwar gång i nöd jag war.

13. Och nu är wisan ändad och slutad ordagrannt,
 Och bören gEDA wänner gif sjungaren en slant; Den
 som en fattig gifwer belönar Herren Gud, Hållat jag
 härom skrifer, och nu är wisan slut.

14. Den som har min och tunga och äppna ögon
 klar, Och sedan rest att sjunga, bed himlens Gud war
 far, Han eder väl bevarar från farer alla dar, Er
 egens hus fernerar till det ni läggs i graf.

15. Om någon nu vill weta hvem wisan distat har,
 Så är det Drängen Hammarlund; 40 års gammal karl,
 I mörkret jag inlemnar och wakar äfwen opp Och sitt
 till Gud aflemnar mitt hela lefnadslepp.

16. Nu stutar jag min wisa som arm och blinder
 man, Dock vill min Gud jag prisa för nåd och frid för-
 samm, Han som mig har ledsagat allt intill denna dag
 Och i sin wård mig tagit hwar gång i nöd jag war.

17. Och nu är wisan ändad och slutad ordagrannt,
 Och bören gEDA wänner gif sjungaren en slant; Den
 som en fattig gifwer belönar Herren Gud, Hållat jag
 härom skrifer, och nu är wisan slut.

18. Den som har min och tunga och äppna ögon
 klar, Och sedan rest att sjunga, bed himlens Gud war
 far, Han eder väl bevarar från farer alla dar, Er
 egens hus fernerar till det ni läggs i graf.

19. Om någon nu vill weta hvem wisan distat har,
 Så är det Drängen Hammarlund; 40 års gammal karl,
 I mörkret jag inlemnar och wakar äfwen opp Och sitt
 till Gud aflemnar mitt hela lefnadslepp.

20. Nu stutar jag min wisa som arm och blinder
 man, Dock vill min Gud jag prisa för nåd och frid för-
 samm, Han som mig har ledsagat allt intill denna dag
 Och i sin wård mig tagit hwar gång i nöd jag war.

21. Och nu är wisan ändad och slutad ordagrannt,
 Och bören gEDA wänner gif sjungaren en slant; Den
 som en fattig gifwer belönar Herren Gud, Hållat jag
 härom skrifer, och nu är wisan slut.

Köpar 2 R. banko.

1
 2. Den som har min och tunga och äppna ögon
 klar, Och sedan rest att sjunga, bed himlens Gud war
 far, Han eder väl bevarar från farer alla dar, Er
 egens hus fernerar till det ni läggs i graf.

3. Om någon nu vill weta hvem wisan distat har,
 Så är det Drängen Hammarlund; 40 års gammal karl,
 I mörkret jag inlemnar och wakar äfwen opp Och sitt
 till Gud aflemnar mitt hela lefnadslepp.

4. Nu stutar jag min wisa som arm och blinder
 man, Dock vill min Gud jag prisa för nåd och frid för-
 samm, Han som mig har ledsagat allt intill denna dag
 Och i sin wård mig tagit hwar gång i nöd jag war.

5. Och nu är wisan ändad och slutad ordagrannt,
 Och bören gEDA wänner gif sjungaren en slant; Den
 som en fattig gifwer belönar Herren Gud, Hållat jag
 härom skrifer, och nu är wisan slut.

6. Den som har min och tunga och äppna ögon
 klar, Och sedan rest att sjunga, bed himlens Gud war
 far, Han eder väl bevarar från farer alla dar, Er
 egens hus fernerar till det ni läggs i graf.

7. Om någon nu vill weta hvem wisan distat har,
 Så är det Drängen Hammarlund; 40 års gammal karl,
 I mörkret jag inlemnar och wakar äfwen opp Och sitt
 till Gud aflemnar mitt hela lefnadslepp.

8. Nu stutar jag min wisa som arm och blinder
 man, Dock vill min Gud jag prisa för nåd och frid för-
 samm, Han som mig har ledsagat allt intill denna dag
 Och i sin wård mig tagit hwar gång i nöd jag war.

9. Och nu är wisan ändad och slutad ordagrannt,
 Och bören gEDA wänner gif sjungaren en slant; Den
 som en fattig gifwer belönar Herren Gud, Hållat jag
 härom skrifer, och nu är wisan slut.

10. Den som har min och tunga och äppna ögon
 klar, Och sedan rest att sjunga, bed himlens Gud war
 far, Han eder väl bevarar från farer alla dar, Er
 egens hus fernerar till det ni läggs i graf.

11. Om någon nu vill weta hvem wisan distat har,
 Så är det Drängen Hammarlund; 40 års gammal karl,
 I mörkret jag inlemnar och wakar äfwen opp Och sitt
 till Gud aflemnar mitt hela lefnadslepp.

12. Nu stutar jag min wisa som arm och blinder
 man, Dock vill min Gud jag prisa för nåd och frid för-
 samm, Han som mig har ledsagat allt intill denna dag
 Och i sin wård mig tagit hwar gång i nöd jag war.

13. Och nu är wisan ändad och slutad ordagrannt,
 Och bören gEDA wänner gif sjungaren en slant; Den
 som en fattig gifwer belönar Herren Gud, Hållat jag
 härom skrifer, och nu är wisan slut.

14. Den som har min och tunga och äppna ögon
 klar, Och sedan rest att sjunga, bed himlens Gud war
 far, Han eder väl bevarar från farer alla dar, Er
 egens hus fernerar till det ni läggs i graf.

15. Om någon nu vill weta hvem wisan distat har,
 Så är det Drängen Hammarlund; 40 års gammal karl,
 I mörkret jag inlemnar och wakar äfwen opp Och sitt
 till Gud aflemnar mitt hela lefnadslepp.

16. Nu stutar jag min wisa som arm och blinder
 man, Dock vill min Gud jag prisa för nåd och frid för-
 samm, Han som mig har ledsagat allt intill denna dag
 Och i sin wård mig tagit hwar gång i nöd jag war.

17. Och nu är wisan ändad och slutad ordagrannt,
 Och bören gEDA wänner gif sjungaren en slant; Den
 som en fattig gifwer belönar Herren Gud, Hållat jag
 härom skrifer, och nu är wisan slut.

18. Den som har min och tunga och äppna ögon
 klar, Och sedan rest att sjunga, bed himlens Gud war
 far, Han eder väl bevarar från farer alla dar, Er
 egens hus fernerar till det ni läggs i graf.

19. Om någon nu vill weta hvem wisan distat har,
 Så är det Drängen Hammarlund; 40 års gammal karl,
 I mörkret jag inlemnar och wakar äfwen opp Och sitt
 till Gud aflemnar mitt hela lefnadslepp.

20. Nu stutar jag min wisa som arm och blinder
 man, Dock vill min Gud jag prisa för nåd och frid för-
 samm, Han som mig har ledsagat allt intill denna dag
 Och i sin wård mig tagit hwar gång i nöd jag war.

21. Och nu är wisan ändad och slutad ordagrannt,
 Och bören gEDA wänner gif sjungaren en slant; Den
 som en fattig gifwer belönar Herren Gud, Hållat jag
 härom skrifer, och nu är wisan slut.

22. Den som har min och tunga och äppna ögon
 klar, Och sedan rest att sjunga, bed himlens Gud war
 far, Han eder väl bevarar från farer alla dar, Er
 egens hus fernerar till det ni läggs i graf.

Sei alldeles nya

W i s o r.

Den Första:

Jag sjunger en wisa som är ny ic.

(Andrad och till trocket befordrad af blinde mannen
 Carl Isak Ryman.)

Den Andra:

Lycklig är den ungdom, som ic.

Den Tredje:

Måster Schmidt.

Rär kungar och kejsare tåga, ic.

Den Fjerde:

Jag heter Papageno, jag!

Den Femte:

En öm och trogen maka ic.

Den Sjette:

År 1842 i Stockholms stad war jag, ic.

Stockholm,

tryckt hos C. Westrell, 1855.

Stålgårdsgratan, N:o 4.

1. Jag sjunger en visa som är ny, rullan går, rullan går, Sem bär med nio i bivar by, rullan går, rullan går, Fast han bär är på landet, Skunges belst der ungdom samlas, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

2. Men känner du Lorisfa Rast? rullan går, rullan går, Den har ett hjerta som står fast, rullan går, rullan går; Munter är hon, qvid och villig, Ej mot gessar så obillig, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

3. Men känner du min sästern? rullan går, rullan går, Med hvita kuddar, rosbuds, rullan går, rullan går, Blå ägonpar hon fått att bära, Senne vill jag trebet frödra, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

4. Men känner du min sästern rätt? rullan går, rullan går, Den dansar gamla väl polset, rullan går, rullan går, Den pryder sig med dyrbar smycken, Vinner äfven gessars roden, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

5. Men känner du Jungfru Christin? rullan går, rullan går, Det är en flicka, som är fin, rullan går, rullan går, Hon är med i stora svängar, Hon förtjenar franska kläder, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

6. Men denna flicka blifvit stral, rullan går, rullan går, Ty hennes glädje gått i qvas, rullan går, rullan går, Ty bäst hon var i stora svängen Fick hon ensam bära korgen, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

7. Vill ni meta något nytt, rullan går, rullan går, Stadens flickor ha fått en glatt, rullan går, rullan går,

Den Förfsta:

Jag sjunger en visa som är ny, rullan går, rullan går, Sem bär med nio i bivar by, rullan går, rullan går, Fast han bär är på landet, Skunges belst der ungdom samlas, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

2. Men känner du Lorisfa Rast? rullan går, rullan går, Den har ett hjerta som står fast, rullan går, rullan går; Munter är hon, qvid och villig, Ej mot gessar så obillig, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

3. Men känner du min sästern? rullan går, rullan går, Med hvita kuddar, rosbuds, rullan går, rullan går, Blå ägonpar hon fått att bära, Senne vill jag trebet frödra, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

4. Men känner du min sästern rätt? rullan går, rullan går, Den dansar gamla väl polset, rullan går, rullan går, Den pryder sig med dyrbar smycken, Vinner äfven gessars roden, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

5. Men känner du Jungfru Christin? rullan går, rullan går, Det är en flicka, som är fin, rullan går, rullan går, Hon är med i stora svängar, Hon förtjenar franska kläder, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

6. Men denna flicka blifvit stral, rullan går, rullan går, Ty hennes glädje gått i qvas, rullan går, rullan går, Ty bäst hon var i stora svängen Fick hon ensam bära korgen, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

7. Vill ni meta något nytt, rullan går, rullan går, Stadens flickor ha fått en glatt, rullan går, rullan går,

1. Jag sjunger en visa som är ny, rullan går, rullan går, Sem bär med nio i bivar by, rullan går, rullan går, Fast han bär är på landet, Skunges belst der ungdom samlas, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

2. Men känner du Lorisfa Rast? rullan går, rullan går, Den har ett hjerta som står fast, rullan går, rullan går; Munter är hon, qvid och villig, Ej mot gessar så obillig, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

3. Men känner du min sästern? rullan går, rullan går, Med hvita kuddar, rosbuds, rullan går, rullan går, Blå ägonpar hon fått att bära, Senne vill jag trebet frödra, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

4. Men känner du min sästern rätt? rullan går, rullan går, Den dansar gamla väl polset, rullan går, rullan går, Den pryder sig med dyrbar smycken, Vinner äfven gessars roden, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

5. Men känner du Jungfru Christin? rullan går, rullan går, Det är en flicka, som är fin, rullan går, rullan går, Hon är med i stora svängar, Hon förtjenar franska kläder, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

6. Men denna flicka blifvit stral, rullan går, rullan går, Ty hennes glädje gått i qvas, rullan går, rullan går, Ty bäst hon var i stora svängen Fick hon ensam bära korgen, rullan går, rullan går, Kom får ni se hur rullan går.

7. Vill ni meta något nytt, rullan går, rullan går, Stadens flickor ha fått en glatt, rullan går, rullan går,

4. Att att med upprördt hjerta jag kunde bedja Gud, Han lindrade min smärta och hjälpte mig till slut, Ur mörka fängaburet och fergens döstra dal Till rätta klara ljuset i himlens glädjesal.

5. Kärnsjd jag bänver lefvat i tidens flodda år, Men nu är jag inrethvad i mörkets dunkla vrår, Alldeles ingen njerna, en måne eller sol, Mig lyfa kan och värma i tidens mörka pel.

6. I spåda ungdomsvårer var syneri fien och svag, Men uti mamma-åren förmintkas dag från dag, Så länge jag än egde en enda stråle qvar, Var det den sörsta glädje för mig i alla dar.

7. Stall jag i mörket vandra för all min lefnads tid, Vår jag det utet flandra, en gång Gud hjälper mig, När sista timman ändas, min lefnads dag blir all Då stall ett ljus upptändas som ej utslöckna stall.

8. I mina lifar alla som blinda är som jag, I bönen Gud åfälla af hjertat natt och dag, Hans hand er alltid leder i fridens jemna stig Och enigt wäl bereder i himmelen hos sig.

9. Vi skola intet flaga vi som nu blinda är, Ty Gud i alla dagar of alltid blifver när, Och lifvar med sin anda och qinver frast och med Att fergeskallen blanda i Jesu dora bled.

10. Ni alle som här stadar min ofärd, jag er ber: Ved Gud af sina nåde att han bevarar er Att ni i alla dagar er syn må bärva qvar, Andock jag måste flaga: jag den förlorat har.

11. Ni mina goda vänner från bögt till lägre stånd, Sem här mitt tillstånd känner, haf tack för bivar en gång Ni någenting har meddelat till den som lider nöd; Men bread jag bänver selar förlåt för Christi död.

12. Bålsignad ware alla som trösta kan på Gud, Hans namn med flit åfälla från början och till slut, Höglöshvad ware Herran för sin barmhertighet, Af alla när och fjerran, nu och i ewighet.